

Hanurile tinereții

Adrian Păunescu

La hanurile unde am fost în tinerețe
puterile care mă căutau
s-au îmbătat așteptând
și nimeni nu mai știe nimic
despre fărâdelegea care-am fost.
Și numai unul din hangii
când îi e dor de mine,
se duce în pivnița hanului
și întoarce vechiul său ceas de buzunar
înapoi, înapoi,
căutându-mă în vreme
dacă puterile
fără subtilitate mă caută în spațiu,
complet inutil.